

Виходити ве Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
кромѣ рускихъ святыи) о 4-й год. попол. Литер. додатокъ
"Бібліотека наїзмам. певестей" виходить по 2 печат. ар-
куші кожного 15-го и послѣдніго днія кожного місяця.

Редакція, адміністрація и експедиція подъ Ч. 44 улиці
Галицка.

Всі листи, посилки и реклама підлежать пересилати
подъ адресою: редакція и адміністрація "Дѣло" Ч. 44 ул.
Галицка.

Рукописи не звертають толькъ и попередне застереженіе.

Посилання число стоить 12 кр. а. в.

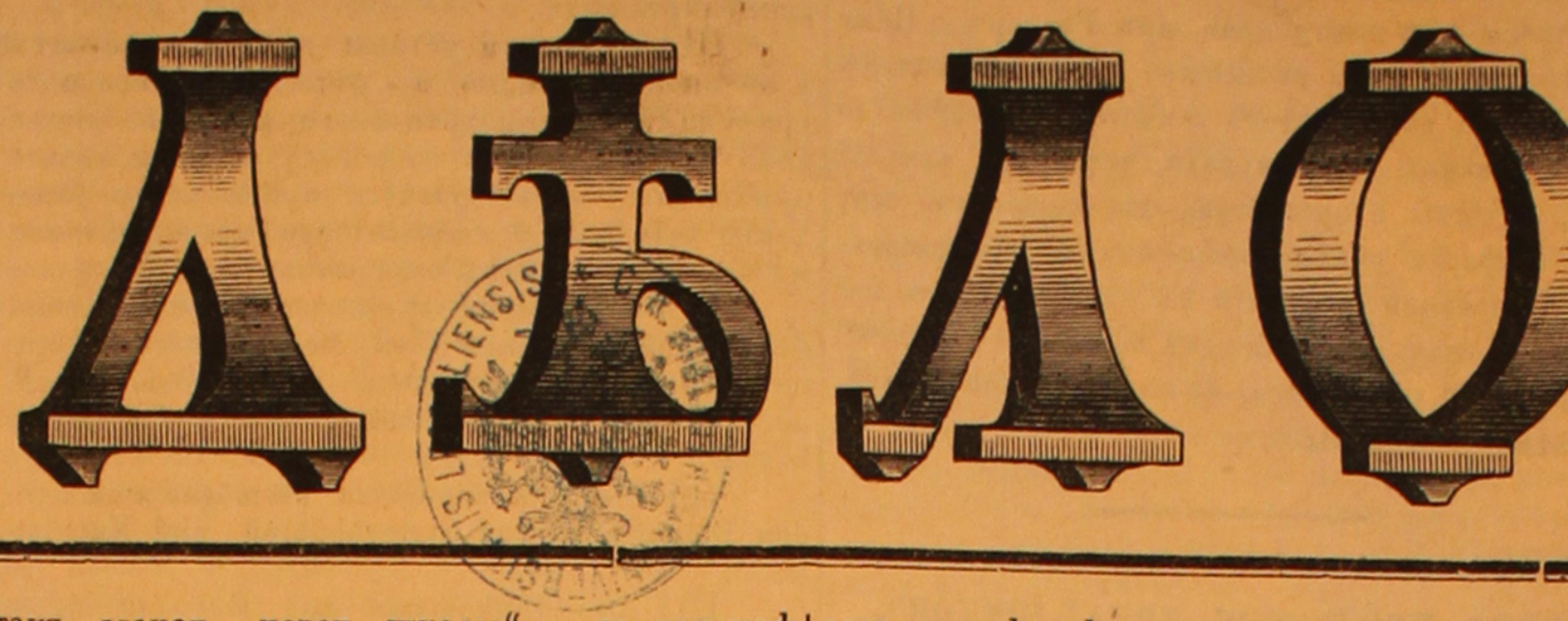
Оголошення приймаються по цінѣ 6 кр. а. в. бѣдь однов-

отрочкою печаткою.

Реклама підпечатаній вѣлький бѣдь порта.

Предплату наложити пересилати франко (найлучше

почтовимъ переказомъ) до: Адміністрація часописи "Дѣло"
ул. Галицка, Ч. 44.

	для Австроїї:	для Россії:		
на цілий рокъ . . .	12 кр. на цілий рокъ . . .	12 рубл.		
на півъ року . . .	6 кр. на півъ року . . .	6 рубл.		
на четверть року . . .	3 кр. на четверть року . . .	3 рубл.		
за дод. "Бібліотеки":	за дод. "Бібліотеки":			
на цілий рокъ . . .	16 кр. на цілий рокъ . . .	16 рубл.		
на півъ року . . .	8 кр. на півъ року . . .	8 рубл.		
на четверть року . . .	4 кр. на четверть року . . .	4 рубл.		
на саму додатокъ:	на саму додатокъ:			
на цілий рокъ . . .	5 кр. на цілий рокъ . . .	5 рубл.		
на півъ року . . .	2-50 на півъ року . . .	2-50 рубл.		
на четверть року . . .	1-25 на четверть року . . .	1-25 рубл.		
		для Барваниї, східна Россії:		
		на цілий рокъ . . .	15 кр.	
		на півъ року . . .	7-50 кр.	
		на четверть року . . .	3-75 кр.	
		за дод. "Бібліотеки":	на саму додатокъ:	
		на цілий рокъ . . .	19 кр. на цілий рокъ . . .	6 кр.

Просимо всіхъ П. Т. Предплатниківъ
"Дѣла" поспішити съ надсыланьемъ
залоги предплати, щобъ мы не бу-
ли змушеній переривати Імъ вы-
сылку нашої часописи.

О Т О З ВА

На дни 24 мая (5 л. червня) въ четверть
передъ Зелеными святыми с. р. отбудеся въ
Станиславовѣ открытие філіального складу мо-
лоденійского товариства "Народна Тор-
говля у Львовѣ". Торжество то начнеся о
8 годинѣ отвѣтствія богослуженьемъ въ Станиславовській приходской церкви и скончиться
водосвятіемъ въ локахъ склеповомъ.

Обвѣщаючи радостный той фактъ, упра-
вляючій Советъ "Народної Торговлї" увѣре-
ний, що ВІІ. Земляки не откажуть ему якъ
дотеперь такъ и на будуще свои сильной
поддержки и отзываются особливо до жителівъ
города Станиславова и его окрестности въ
загалѣ, а тамошнихъ неутомимыхъ нашихъ
патріотівъ въ особенности, щобъ зволили
широ заняться тою по-за Львовскою першою
стациєю "Народної Торговлї".

Товары по можности найлучший а раз-
мѣрно найдешевший, такій, якъ и въ центральному складѣ "Народної Торговлї" у Львовѣ,
обслуга выпробована, такожъ зъ того центра,
а верховна управа склепу тоже въ трудолюбивихъ рукахъ совѣтного нашего чоловѣка,
до котрого морально помочи упросивъ Со-
вѣтъ трехъ мужевъ зъ найревнійшихъ на-
шихъ патріотівъ города Станиславова.

Зъ стороны "Народної Торговлї" у
Львовѣ учинено отже, якъ на початокъ, все
для выгоды жителівъ Станиславини и про-
то можемо въ повнѣ надѣятися, що нашъ трудъ
не змарнѣ, що жителі Станиславова и его
окрестности займутся радо и широ дѣломъ на-
шої торгівлї въ Станиславовѣ и въ власти-
вый рускимъ патріотамъ способѣ съ всякою
речностию поддержать его материально и морально;
материально—численными замовленіями въ томъ склепѣ, а морально—доброю радио и
понукою менше ревныхъ до патріотичного
дѣла. Объясненіе цѣлей "Народної Торговлї"
и користей открыванія крамницъ нашими се-
ланами и мало-мѣщанами повинно статися
святымъ обовязкомъ кожного, кто бѣть серца
желає нашему бѣдному народові лучшою до-
мъ! То-жъ до дѣла, Брата — доки ще часъ!

За Управляючій Советъ "Народної Тор-
говлї" у Львовѣ, товариства зарегістрованого
съ ограниченою порукою.

У Львовѣ 19 (31) мая 1884.

Евгений Дуткевичъ Држ. Левъ Павенцікій
предѣдатель. секретарь.

О торжествѣ 100-лѣтнаго ювілею

церкви св. Варвары у Вѣдни одержали мы зъ
Вѣдни слѣдуючу допись:

Въ недѣлю дни 25 л. с. м. обходила ру-
ска церковь св. Варвары у Вѣдни столѣтну
річницю свого истинования. Коротка історія сеї
церкви подана въ 55 ч. "Дѣло", а столѣтній
съ ювілемъ то свято не лише для Русиновъ
пробуваючихъ у Вѣдни, але такъ сказати-бѣ,
и для цѣлого народа. Понижене, погорджене
духовенство наше прійшло разомъ съ наро-
домъ подъ нове правленіе, де ему судилося
пробудитися, ботхнеть, оживитися и статися на
сторожі народу, а передовсѣмъ статися про-
свѣтителемъ люду по довгой его неволі. Та-
къ оно могло тую природу свою задачу до-
вершити, коли само було въ нѣвѣжи, само
темне! И се мабуть побачили новій паны на-
рода и наказали мѣжъ іншимъ и въ нашихъ
дієцезій висылати кандидатовъ священичихъ
до вѣденського конвикту, котрій съ часомъ
перемѣнено на теперѣшній виключно рускій
семінарь. Такъ то перша наша священики

такъ же відъїхали толькъ и попередне застороженіе
житія въ вѣденському семінарію. Кромѣ тогоже
відъїхали щобъ разомъ съ вѣрными помо-
літись о ихъ добро та докинути тихе слово
молитви-подяки до могилы основателівъ ихъ
храму.

Того самого дня о 5½ години по полуздні
відъбралися зновъ гости въ забудовану семіна-
рицкій на пышный обѣдъ, даній парохомъ
дромъ Т. Сембраторичемъ, а доставленій ку-
хнею готелю "König von Ungarn". Тутъ яви-

лись, кромѣ всіхъ нашихъ тутешніхъ и въ
Галичини прибувшихъ священиківъ, нунцій
Ванутелли съ своими секретарями, архіеп.
Гангльбаверъ, шефъ министерства просвѣти
Пощи, деканъ богословскаго факультету, со-
вѣтникъ правительственный дръ Чокке, наша
тройца посольска, полковникъ Сембраторовичъ,
заступникъ намѣстництва и іншій висшій у-
рядники.

Першій подніється тоасть Преосв. Іоанъ и
по довшій латинській поважно выголосеній
бесѣдѣ вибѣсъ многолѣтство св. отцю. Преосв.
Сильвестръ вибѣсъ въ нѣмецкій языцѣ мно-
голѣтство Е. Вел. цѣсареви и паньючому Дом-
ови, и зновъ Пр. Іоанъ вибѣсилъ чащу въ
вѣдници і архіепископа Гангльбавера. По
хвили підніється нунцій і въ довшій латинсь-
кій промовѣ, висказавши прихильність папъ
римській для рускої церкви и руского на-
рода и запевнivши о своїй жичливості, съ
ентузіазомъ закінчивъ: "Vivat Sancta Unio,
vivant illustrissimi Episcopi Rutheni, celsiores E-
clesiae candelae, vivat clerus Ruthenus, vivat et
vivat populus Ruthenus!" Дальше промовивъ
архиеп. Гангльбаверъ. Онъ вибѣсалъ важнѣсть
рускої церкви, вѣрностъ, преданість и тру-
долюбивость руского народа. "Коли така свята
цѣль Русиновъ — ширити єдинство вѣры",
говоривъ онъ, "и коли они такъ щиро и не-
утомимо свою задачу виполняютъ, — то и я
Русинъ." Гучне "bravo" пронеслося по сали і
поважній старикъ говоривъ дальше, і навер-
нувшись сердечну бесѣду на тутешніхъ Руси-
новъ, выпивъ вдовове парохія і парохіанъ.
Рядъ тоаствъ і довгій той бенкетъ закінчивъ
совѣтникъ Ковалській тоаствомъ: "Es lebe un-
ser allerliebste Oesterreich!" Въ томъ часѣ
спѣвали хоръ питомцѣвъ канту наочно на
той день написану о. Б. П. съ музикою моло-
дого нашого синѣвака п. В. Р. По бѣдѣ ви-
нунція і архіепископа забавлялисѧ гости до позної
ночи, чуочи щиро-руські гостинності і сер-
дечне принятие. При бенкетѣ рускі питомцѣ
саївали богато раздѣль "многая лѣта" і бѣльше
руські квартетовъ.

На другій день о год. 9 рано отправивъ
Вп. митратъ дръ Пелешъ заупокойне богослу-
женіе за основателівъ церкви и помершихъ
парохіянъ въ сослуженію о. Бѣлещкого і дра-
Т. Сембраторича, а до паастасу станули та-
коожъ оба епископы при численній асистѣ.

Такъ закінчилося се свято, полишаючи
хорошу споминку для тутешніхъ Русиновъ,
взрушивши сердца і одушевивши ихъ гадкою,
що можуть і тутъ на чужинѣ "по своему бо-
га молити". Видячи тыхъ подивляючихъ нашъ
обрядъ наче-бѣ очарованыхъ Нѣмцѣвъ, чуочи
тѣ хороші ба і сердечні слова прихильності
для наше въ сторони всіхъ присутніхъ, ми-
ловоль подумашъ, чому ще суть люде, котрі
близше наше живучи, і лѣпше бачучи непор-
очнї нашї пути, — ворожі снують сѣти,
ворожі-фалшиві заносять вѣсти передъ мѣро-
дайні престолы! Тутъ мѣжъ чужими бачимо
ми прихильність, поважанье, ба і величанье
нашого обряду, нашої церкви, нашого народа,
— а у насъ? Здѣхнешь та подумаешь: чай
вже частъ, щобъ стала "въ своїй хатѣ свої
правда..."

Подаючи въ повній основѣ повышшу до-
пись зъ Вѣдни, не можемо повздерхатися,
щобъ не докинути колькохъ своихъ слівъ по
поводу тоаствовъ промовъ нунція і архі-
епископа вѣденського. Оба достойники рим-
ської церкви висказались о нынішнімъ рус-
кімъ духовенствѣ і о рускімъ народа дуже
прихильно и пили за благоденство ихъ, узна-
ючи въ нихъ бездокорныхъ місіонеровъ ве-
ликого дѣла. Однакъ въ той хвили руске ду-
ховенство і рускій народъ въ Галичинѣ не
можуть тими прихильними словами нунція
такъ утѣшитись, якъ-бы се могло бути. Про-
тивно, слова его отбиваються о Русь галицьку
сумнимъ ехомъ. Въ сїй хвили руско бачимо въ
Доброму Бѣднину, въ Лавровѣ вихован-

Предплати на "Дѣло" для Австроїї:
на цілий рокъ . . . 12 кр. на цілий рокъ . . . 12 рубл.
на півъ року . . . 6 кр. на півъ року . . . 6 рубл.
на четверть року . . . 3 кр. на четверть року . . . 3 рубл.
за дод. "Бібліотеки":
на цілий рокъ . . . 16 кр. на цілий рокъ . . . 16 рубл.
на півъ року . . . 8 кр. на півъ року . . . 8 рубл.
на четверть року . . . 4 кр. на четверть року . . . 4 рубл.
на саму додатокъ:
на цілий рокъ . . . 5 кр. на цілий рокъ . . . 5 рубл.
на півъ року . . . 2-50 на півъ року . . . 2-50 рубл.
на четверть року . . . 1-25 на четверть року . . . 1-25 рубл.

Для Барваниї, східна Россія:
на цілий рокъ . . . 15 кр.
на півъ року . . . 7-50 кр.
на четверть року . . . 3-75 кр.
за дод. "Бібліотеки":
на цілий рокъ . . . 19 кр. на цілий рокъ . . . 6 кр.

ДОПИСИ.

Зъ Буковини.

Въ "Дѣло" була вже згадка про пер-
хідь десяти учителівъ народныхъ Русиновъ
въ унії на православіе, але не була подана
причина и читателъ "Дѣла" можуть думати,
що въ томъ напрямъ вели агітацию, коли не
зафѣзъ емісарія "шізматицкї" въ Россії, то
бодай домородній буковинській православній.
Отже мушу вияснити, що такій поглядъ бувъ
бовсѣмъ хибний, а подамъ правдиву при-
чину.

На православіє перейшли учителі народній
Русини гр. к. обряду: 1) Іосифъ Марцинк-
евичъ, 2) Іларій Петровскій, 3) Ілія Бойчукъ,
4) Вікторъ Іасюкъ, 5) Матей Грегоовичъ,
6) Іванъ Бартошевскій, 7) Іванъ Савицкій,
8) Бигарій, 9) Антоній Дубъ и Іванъ Мики-
товичъ, — а мусѣли они перейти на право-
славіє въ мысль § 41 новелѣ шкільної
2 маї 1883 р.! Параграфъ 41 новелѣ шкільної
постановиє, що управляючи учителемъ
може бути той, кто исповѣдує таке вѣроиспо-
вѣданье, яке исповѣдує більшість учениківъ
школы. Якъ звѣстно, въ Буковинѣ ученики
головно православної вѣри, отже и учителъ
мусѣти бути православній, а коли суть іншого

Поляки, що безнастanco Русинамъ закидають неохоту до „згоды“ з себе голосятъ такими сордечными супротивъ Русиновъ, що въ своихъ дружныхъ обнятияхъ — бодай чи не хотѣли-бы таки насъ удуоити. Ухвала львовской ради громадской звѣстна. Въ двѣ недѣлї по сїй ухвалѣ выдала краєва рада шк. зъ припорученїя министерства розпорядженїе мѣсцевой радѣ школънай, щобы въ наолѣдокъ рѣшенїя найвишого трибуналу завела другу школу народну русоку у Львовѣ. верситетъ.“ Внесенье се поставивъ продеканъ юридичного факультету проф. дръ Гиллеръ. „Нема нѣчого злого, щобы не вийшло на добре“, тожъ и черновецкій університетъ замѣсть перенестись до Берна, готовъ ще получить четвертый факультетъ, а тогды и професоры, що позволили собѣ такъ потрясти умами черновецкихъ „вельтиргеровъ“, повиннї получить въ нагороду хочь почетне горожанство славныхъ передмѣсть „Роша“ и „Горьеча“ посля того, чи они правдивї Нѣмцѣ, чи онѣмчѣлї Русини.

Право увольнения приходниковъ отъ оплаты еквивалентовои.

Устава въ д. 15 лютого 1877 (В. в. д. ч. 8) устанавляе, що посѣдатель бенефіцій, въ отръхъ чистыи дохдъ роучныи квоты 500 р. не перевысшае, вольни суть „особисто“ отъ лаченя належитости еквивалентовои. Щобы ое увдльненъе позыскати, треба имъ лише выаватися, що ихъ доходы приходской низши тъ квоты 500 зр. Цѣла ватымъ справа зави- ить отъ приналежного рѣшения пытаня: „що мастиво належить вчисляти до чистого о ходу приходекого?“

Подъ зарядомъ майже кождого приходика остають три роды маєтківъ: 1. маєтокъ чисто церковный, 2. маєтокъ фундаційный и маєтокъ приходскій. Увільненіе отъ пла-
неня належитості еквивалентовои по мысли
предыдущей уставы прислугувати може лише
маєткови приходскому, бо той маєтокъ есть
наибільше принадлежнимъ до особы приходни-
ка и „особисто“ его дотычиться; церковный
однако маєтокъ и фундаційный, чи то фунда-
цій літургичныхъ чи фундацій іншимъ цѣ-
намъ служачихъ, подлягає оплатѣ еквивален-
тової, хотя бы лишь кѣлька гульденовъ рѣч-
ного доходу. Прото особно належить фасіону-
вати маєтокъ приходскій, особно церковный, а
особно маєтокъ фундаційный. Если отже, для
высканняувільнення отъ оплаты належитості
еквивалентовои, хочемо обчислити чистий до-
хідъ приходскій, треба отлучити доходъ въ
маєтку чисто церковного и фундаційного, а
обчислити доходъ въ самого лишь маєтку чи-
го приходского, и то только той доходъ, ко-
рый „особисто“ самъ бенефіціяеть въ свого
бенефіціюмъ має, отже съ выключеньемъ
сего, що въ его приходства іншій право по-
ирають, якъ неменше съ выключеньемъ всего
сего, що бнъ самъ, однако вже не въ маєтку
приходского, лише въ поводу посѣдання парохіи
вычайно побирає, бо тое не походить въ суб-
станції маєтку церковного, а лишь тая суб-
станція фактично существуюча може стано-
вити основу до вимѣру належитості еквива-
лентовои.

Не трудно знати, що припадає самому приходникови въ маєтку церковного, а що зъ него побирають постійноно третій особы, якъ а пр. сотрудники парохіяльний. Не трудно та-ожъ осудити, що становить субстанцію маєт-у приходского а що зъ поводу посѣдання и живання тои-жъ приходникови до кишенъ приходить. Грунты, всякий данини постійний правильний отъ третьихъ лицъ, побираний въ атурѣ або готовцѣ, капиталы походячї въ выкупу тыхъ данинъ, або іншї вольний и не обтяжени жадними зъобовязаннями особенны-и, — однимъ словомъ все, що становить *indus instructus beneficij* и на чѣмъ ерекція приходства опирається, складає субстанцію маєтку церковного; доходы же непостійний и неправильний, котрїй посѣдатель приходства зъ причини особенныхъ своихъ дѣйствій будь

ричины осовенныхъ своихъ двиствы будь
ерковныхъ. будь канцелярійныхъ, будь за-
полненіе обовязкѹ фундаціями приказанныхъ
обирає, не суть доходами въ субстанції ма-
стку церковного. але доходами въ случайности
въ поводу посѣданя приходства побиранными.
тже при стараню о увольненіе отъ плачения
належитости еквивалентовои треба уваглядняти
иши перші доходы, а не другій, бо належи-
сть еквивалентова вымѣряєся отъ мастку
актично существуючого, а не отъ доходовъ,
оходящихъ въ умственныхъ здѣбностей при-
одника и его силы, въ управненія приходника
обирати ремунераціи за функціи походящій
его уряду и становища, або збѣльшати сво-
мъ трудомъ доходы своего мастку приход-
кого.

При обчислению чистого доходу приход-
кого, маючого подати основу до увільнення
тъ платы належитості еквивалентової, не
можна тую цифру, котра въ аркуши пожитку
сказана, пріймати за цифру всказуючу чи-
стий доходъ приходскій; цифра бо тая вска-
зує високость загальнихъ доходовъ
приходника и має звязъ съ его конгруою,
въ перепровадженню увільнення отъ плаченя
еквиваленту не ходить о доходы при-
ходника, но о доходы зъ приходства,
то о доходы „особисто“ зъ маєтку приход-
кого доставаний, якими суть: доходъ въ грун-
товъ приходскихъ, доходъ зъ данинь отъ
собѣ третихъ, доходъ въ капиталовъ воль-
ныхъ, и т. д., коротко: доходъ зъ fundus іn-
tinctus приходства, складаючого грекцію при-
ходства; все же оставші цифри „аркуша по-
житку“ не интересують приходника, отже анѣ
цифра доходовъ зъ фундацій літургичныхъ,
тѣ цифра зъ доходовъ епітрахилівъ (зъ вѣн-

чань и погреббвъ), нѣ цифра доходбвъ въ таксъ
санцелярійныхъ.

Що по мысли уставы дѣло такъ стоитъ
и не инакше, видно зъ рѣшения найвысшаго
трибуналу администраційного зъ д. 16 сѣчня
1883 Ч. 132, который по поводу жалобы одного
приходника протестующего противъ несправе-
дливо вымѣреной належитости еквивалентовои
мѣжъ и иншимъ такъ высказавъ:

I.) Die Befreiung ist eine persönliche; es muss daher zunächst jener Theil des Pfründeneinkommens ausgeschieden werden, welches dem Benefiziumsinhaber nicht zukommt, wie Cooperatorenbezug.

III.) Die nicht aus einem Vermögen stammenden Einnahmen von Stolagebüren und Kanzleiaxen.

III) Das Einkommen aus Messestiftungen, beziehungsweise das demselben zu Grunde liegende Stiftungscapital, welches ein abgesondertes Object des Gebührenäquivalentes bildet.“

На подставѣ того рѣшения повиннѣ вѣ
личинки, котрѣ плюятъ эквивалентъ зо-

Парохъ А. П. въ Ш. просилъ
ставъ закона въ д. 15 лютого 1877
въказу доходового, ц. к. намѣстника
тверженого, его чистый доходъ 500
ревышае, бо при зрѣнаню доходъ 611
611 зр. 97 кр. съ выдатками 204
оказуяе чистый доходъ въ квотѣ 47
кр. Ц. к. министерство Финансовъ
зъ д. 6 червня 1879 (Ч. 5850) отшу-
виши прошеню и рѣшило, что бѣ доходъ
въ квотѣ 146 зр. 96 кр. и подать
въ квотѣ 20 зр., а затымъ выдатки
лише 37 зр. 91 кр., а не 204 зр. 87
рохъ виѣсь жалобу до найвышшего
администраційного, а той рѣшенье
лютого 1883 (Ч. 334) виѣсь розпорядж-
нистеріальне яко неправне, бо чистый
доходъ только тѣ уважаннымъ
винно, що, по оттягненю всѣхъ потру-
выдатковъ, котрій на предметъ самыи
а котрій користаючій покрываети
ный, остався.

Тыхъ колька примѣрѣвъ наѣдъ
интересованымъ за руководство въ суп-
ледитости еквивалентовои, котра то
тѣсть не есть нѣчимъ иишимъ, а въ
отмѣнныи спосѣбъ обчисленаю и ина-
ченою оплатою належитости бѣ
власности, походячого будь-то въ
ключеныхъ договорѣвъ межи жіючими
въ поводу посмертного наслѣдства. А
стки парохіальни не переходятъ въ
сти яко власность въ ииши руки, въ
правна, фигуруюча яко ихъ властителы
все тая сама, а въ слѣдство того держа-
бы лишена доходу бѣ тѣль многаго
ковъ, якій мае она бѣ иишихъ въ
въ поводу перенесеня ихъ до руки
властителя, про-то законами своими
держава фикційно зачисляти до умер-
10 лѣтахъ того правнаго властителя
станъ его маєтку обчислить, оплату
ственну послѣ дотычной стопы бѣ
мѣрити и черезъ послѣдующихъ 10
гати си бѣ хбснуючого въ того
постоянныхъ ратахъ, доки зновъ по-
10 лѣтъ черезъ отмѣнныи результат
вентуры не зиїнити по

Теофиль Глушкинъ
парохъ Гопова, епархії

Загальний збіръ членовъ

„Общего рѣльничо-кредитного Засѣданія членовъ
отбувся въ второкъ 15 (27) мая въ присутствіи пра-
правит. комиссара и нотаря подъ проводами
Шашкевича. На зборѣ явилось 20 членовъ,
потрѣбне до комплѣту. Предѣдатель засѣданіе
засѣданіе покликавъ на секретарѣвъ письма
го и Ореста Держка и вѣзвавъ дра Н. А.
ского, чтобы здавъ справу зъ дѣятельності
ни въ 1883 роцѣ. Дръ Добрянський вѣзвавъ
справозданіе (котре умѣстимо допередъ
чимъ разомъ зъ причины, что Дирекція
намъ его не доручила — а се лежить въ
въ еи интересѣ!) — а пра концѣ звернули
членовъ на тое, что вѣста, якѣ шарахомъ
въ некористь товариства, суть безпомощніе
походить або зѣ злобы або зѣ загальнога
жена по причинѣ недавнаго упадку диплома-
совыхъ институцій у Львовѣ. Рѣзвно вѣзвавъ
тутъ дръ Добр., что члены управы
крыл. Шашкевичъ, Юзычинський и др. не
не вытягнули анѣ частини своихъ казеній
Заведенія. — Опосля зѣ порядку дневаючи
справу за ревидентовъ рахунковъ п. Ю.
вичъ и заявивъ, что всѣ рахунки зѣ
порядку. — Чистого зыску мало Заведенія
1883 роцѣ 9.988 зр. 10 кр. Зѣ того пра
фондъ резервовый 20%, на вынагородъ

найбóльше заслужившихся для товарищества (решта посля статута призначеъ на тых членовъ управл. совѣта, дирекціи и промѣсце пок. Амвр. Яновскаго въ высоту К. Михалка и о. Он. Лепкого выбраны въ управл. совѣта пп. Дра Л. Павенцкаго, Щѣпиловскаго и п. Вас. Нагорного. — Тѣми выбрано пп. Юл. Камаковича, Петра скаго и Дим. Глиньскаго. — Делегатъ (у вдовично спрѣтогого фонду) о. Таначинъ лосився бувъ по вычернию порядку ділигеноу, але предсѣдатель не удалилъ су бо статутъ постановляє, що внесеня членами бути 14 днївъ поданий на передъ, а місничевичъ заявивъ, що онъ хоче подати деякій информація для загальнаго добра, то предсѣдатель просивъ его, щобъ уваги и бажання списавъ на письмѣ въ Дирекціи, взглядио управл. совѣтова. Ізъ співпадлою застатью зборахъ

ПЕРЕСДАТЬ ПОЛИТЧЕВУ

Австрійско-Угорска Монархія

(Палата пановъ ради державы
на засѣданію зъ дня 27 мая предложила
въ признанія облигаций гальцкой паки
свои характера паперовъ пупаларныхъ,
регуляціи рыболовства на озерѣ Гард
будовы желѣзницѣ Мостаръ-Метковичъ
другихъ меншои ваги законъ.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россия. Царица выхала 21 с. м. за границу именно до Франкфурта надь Меномъ на весёлье своячки княгини Елизаветы геско, що вышла сими днями за кн. Леопольда, наследника ангальтского. Въ дорозѣ задержалась царица въ Берлии, де ея повитавъ на добрци піемецкій цѣсаря. — Недавно ходили вѣсти, що царь и цѣла царска родина має приїхати до Варшавы. Сѣ вѣсти, здається, треба отнести до подорожи, яку має отбутти царь въ супроводѣ наследника престола до Москвы, а зъ отсю до краю донскіхъ козаковъ, которыхъ атаманомъ єсть наследникъ престола. — Компіоіа, назначена для розслѣдженія школъ парохіальнихъ, въказала свою думку, що конче потрібно, щоби зарядъ школъ парохіальныхъ обняло духовенство и щоби священики були членами ради школьной и могли бути именованими инспекторами школъ народныхъ. Компіоіа въказала такожъ за централізованіемъ заряду школъ народныхъ. Св. синодъ постановивъ рівночайно подзвышити платню тымъ учителямъ, котріи суть членами синоду, щоби въ той спосіб възьміти лучшій силы учительські. — Въ многихъ сторонахъ казацької губернії възбудивъ головний тифусъ. Министерство дѣлъ внутрішніхъ, розѣдавши справу, сразу заперечило саму; теперъ однакожъ надійшли справозданія зъ ріжихъ оторвіи сїа губернії, въ которыхъ говориться, що, многіи селяни занедужали задля недостачі пожижви. — „Русок. Кур.“ доносить, що въ Петербурзѣ збанкрутувало много властігелівъ домовъ черезъ довгі въ петербурзкому товариствѣ креditovъ. — Въ ночі зъ 24 на 25 о. м. възникла падалка стації Бологое петербурзко-московської поїздії і снавъ зъ високого насипу. Одніи чоловікъ згинувъ на мѣсці, троє людей тяжко раненыхъ а пять сїа були оть служби же-лезнічної понесли легке ушкодженіе. Докладне слідство възкрыло, що поїздъ възточався въ наслідокъ зброянія шинъ якоюсь злобною рукою.

Англія. Англійске правителство сподважає, що заїданія конференції розібнутся съ днемъ 20 червня. Після найновійшихъ заявленій Глядстона збереся конференція на підставѣ англійской программи, отже обмежиться лише на законъ о ликвидації. Огновленіе підвойної конгролії уважає Глядстонъ неможливимъ; нероз'яснимъ єть що такожъ питанье, чи на мѣсце англійской контролії настушить дѣйство контрола европейської. Съ приступленемъ Франції до конференції, ся поспішна здає бути вѣрютою. — Справа въ Англії Пекена далеко не таке възкіла въ Англії негодованье, якъ се можна було сподважати по давнійшої промовѣ Дербіго; на вѣтъ англійскій журналі згадують стільки разовою о сїа справѣ, хоча здається, що лишь для того, щоби не дражнати і не викликати суперечки съ Нѣмеччиною. Въ прочѣмъ Англічане раднійши, що въ сторонахъ сихъ усадовилися Нѣмеччини; она буде для нихъ перевагою противъ Голяндіївъ, которыхъ Англія знати не може задля того, що роблять їй велику конкуренцію.

Египетъ. Після вѣстей зъ Паризія стався Тевфикъ-паша яко кедивъ неможливимъ. Въ сїмъ случаю пріїде, здається, підъ обраду магометанського права наслідства і правителство обладе кн. Галимъ, одинокій ще жіючій сїа Мегмеда-Алі. Онь възстановленій по європейски, живъ довшій частъ въ Європѣ і яко колишній губернаторъ Судану заявивъ великий здѣбності; онъ має у народу велике поважаніе і мoggъ-бы єть найлипше удержати повагу. — Зъ Судану надходять теперъ трохи більше успокоюючі вѣсти. Декотрій племена отступили оть Османа Дагми і біт змушеній теперъ не предпринимати жадного походу; Магдій не може такожъ рушити зъ Кордоану а въ Верберѣ ворохомирилася.

Бельгія і Голландія. „Voltaire“ доносить, що Бельгія і Голландія порозумілись съ собою въ справѣ виключенія нѣмецкихъ князівъ оть голандскаго престола. Ревізія конституції має призначити наслідство князівъ, урожденій зъ супружества короля Вильгельма съ княгинею Вальдекъ-Пірмонтъ. Межи обома державами має бути такожъ заключений союзъ матовий.

НОВИНКИ.

— Проф. Ара Омеляна Огоновскаго запрошує до сїа дні 7 (19) мая Преосв. еп. Сильвестръ Сембратовичъ і старався єго наклонити, щоби біть, будучи священикомъ, не бравъ участія въ депутатиції, которая після рѣшеної Вѣць львівськихъ Руинівъ має пойхати до Вѣднія въ справѣ василіянсько-езуїтської; при тоймъ замітавъ епископъ, що такій крокъ мoggъ-бы споводувати супензію нашого любимого, свѣтлого, достойного і много-дѣльного професора патріота. О. Огоновскій отповівъ, що не видигъ причини, чому-бы не вѣрно було просити власті компетентніхъ о залагодженьї резолюції вѣчевихъ, коли після канонівъ противъ рѣшеньїмъ наси можна павѣтъ протестувати! Сея же справа не тидала пытанія вѣръ. Сели-жъ Преосв. епископови конечно на тоймъ залежало, щоби Дръ Огоновскій не бѣхавъ въ депутатиції до Вѣднія, то мoggъ біть его про свою волю завѣдомити завчасу передъ Вѣчемъ, коли имъ его яко кандидата членовъ депутатиції въ часописахъ напередъ обѣстилося. На конецъ заявивъ Дръ Огоновскій, що обнявъ важкій обовязокъ супротивъ своїхъ земляківъ, і будучи головою товариства „Просвѣтъ“ не може отказанися бтъ зазыву Вѣча і не послухати голосу народа.

— Видѣль товариства рембоничного „Зоря“ уконститу-увався дні 27 л. мая въ той спосіб, що головою

възбравъ одноголосно (картиками) п. Василя Нагорного, заступника п. Мих. Сембратовича (предпітника), касієромъ п. Павла Мартинова а секретаремъ Дра Костя Левицкого. Заходомъ львівської інтелігенції будуть що недѣль бгувати після „Зоря“ въклади. Завтра буде въкладати Дръ Костя Левицкій „Про хосеній для рембоніківъ зъ нового закона промислового“.

— Въ Калуші отбудеся въ недѣлю 1 л. червня музикально-декламаторскій вечерь съ отчитами, устроюваний тамошною мѣщанською читальнюю въ користь фонду на будову „Народного Дому“ въ Калуші. Якъ намъ доносять зъ Калуша, програма вечера буде ріжнородна, а гості дуже богато. Зѣ Львова въїздятъ на завтрашній день до Калуша проф. Врецьона (съ отчитомъ о выхованію), п. Корніло Устяновичъ (съ декламацією) і хоръ академіківъ.

— Зъ Роздолу пишуть намъ: Въ недѣлю дні 1 л. червня с. р. о год. 5 по полуночи отбудеся торжественне отворене братської читальню въ Роздолѣ при участі Вл. професоровъ зѣ Львова А. Вахніана, дра Е. Савицкого і архітектора В. Савицкого і при сподвѣдлѣ хорівъ мѣщанськихъ отрібоківъ і мѣщевого. Комітетъ має честь запросити на тое торжество Всіхъ духовнихъ съ родинами, свѣтлій читальній окінчній і всіхъ прихильниківъ народної проповѣді.

— Комітетъ, уряджуючій велику фантову лотерію въ Перемышлі підъ протекторатомъ Преосв. еп. Іоана Ступницкого, поручивъ і нашої редакції заняться збираніемъ грошої і фанговъ на лотерію въ користь дѣльчого воспітальщика въ Перемышлі. Съ великою охотою підймаємося того труду і всякихъ присвоїмъ на наши руки жертви будемо бтъ часу винувати въ „Дѣлѣ“.

— Ревізія і арештованія приклонниківъ соціалістичніхъ ідей розпочалися вже звонь у Львовѣ — і, о колоно мѣркуємо зъ отъзывомъ въ польскихъ часописяхъ, ревізія і арештованія у Львовѣ не стоять въ звязі съ арештованіями въ Краковѣ. Въ послѣдній ч. „Дѣла“ донесли мы були коротко о ревізії у студента політехники п. Сполінського. Ревізія отбулася у него підъ по-водомъ, що на його імя пріїшовъ зъ Нѣмеччини пакетъ зъ маніфестомъ тайного товариства польського „Lud polski“ і що якісь брошюри. Ревізія глядала поліція лікпомъ „Отозвы до роботиці“ въ польській языцѣ. У п. Сполінського знайдли три брошюри соціалістичній, і по переслуханію его въ поліції винустили на волю. На другій день отбулася дальше поліційна ревізія въ друкарні „Gazetы Narodow-oz“, у редактора „Рігасъ“ зенера п. Данілюка, у другого зенера, п. Краевского і у шевца п. Брата, у котрого поліція забрала каламаръ съ чорніломъ, очевидно для порваниї его съ чорніломъ якоюсь рукою. Зъ тихъ лицъ нѣкого не увізено. Натомість увізено членника лякерничого п. Тарновского. Говорять, що один соціаліст зібравъ посудженій товаришами о зраді і обавляючись мести мавъ подати прослобу о позволенії носяти при собі револьверъ.

— Читальній на Подолю ширяте бтъ року съ замѣтною бустрою, і то въ переважній часті зъ ініціативи самихъ селянъ. Єсть се наглядний доказъ, що народъ нашъ познавши, що толькі просвѣта і наука може его подвигнути зъ упадку до гаразду і добробуту, береся мимо всіхъ перепонъ дуже ревно до сїа просвѣтної роботи. Такъ бтъ року ажъ досі заснували у себе читальній сльдіючий громады: Теребовля, Микулинцѣ, Козівка, Капячка, Бірки великі, Чистилівъ, Глубочокъ великий, Курівцѣ, Воробіївка, Цебровцѣ, Нове село, Городище, Чернівцѣ, Богданівка, Шельнаки, Старомѣщина, Трибуховцѣ, Васильковцѣ, Постолівка, Кргулець; передъ тимъ вже заснували: Говільвъ великий, Копичинцѣ, Настасівъ, Кутківцѣ, Денисовъ, разомъ отже 25 читаленъ. Небавомъ будуть открыти читальній: въ Бѣлой, Должанцѣ, Пронятинѣ въ Токахъ, а заходяться около засновання Березовиця велика, Острівъ, Смыківцѣ, Черніхівъ, Шляхтичнцѣ, Стегниківцѣ, Чернілівъ рускій, Заставе (коло Баворова) і деякі інші. Надіємося, що наше патріотичне духовенство і учительство буде широ піддержувати заснованій огніща науки і просвѣти, а въ тихъ мѣщевостяхъ, де ще нема читалень, постараємося о заложенії тихъ-же і буде підномагати нашихъ селянъ щирою порадою. Пригадуємо при сїа народѣ, що всякихъ інформацій що до засновання читальненъ і статутовъ увѣдомляє для громадъ подольськихъ Тернопольська філія „Просвѣтъ“, съ котрою можна такожъ порозумітися що до устроєння вечериць декламаційнихъ отъ отчитами.

— Нові костели будують зъ цѣломъ Галичини найбільше на Подолю. Найлучшій приземъ того дає давній округъ тернопольський. Побудовано тамъ костели і для нихъ позвани капелінні, які въ Драганівцѣ, Рогоховицї, Лошиневѣ і пр. Новішими часами збудовано або взятося до будовани костеловъ въ Підволочискахъ, Ходаковѣ великомъ і въ Буцнєвѣ. Післядій два села належать до лат. парохії въ Настасові. Въ Настасовѣ, хоча мало латинниківъ (числови 400 на 2000 гр. к.) есть костел, а дотація пароха лат. дуже велика, бо ту бувъ въ першій половині XVIII століття оснований монастиръ езуїтський. Въ Ходаковѣ вел. есть 2/3 латинниківъ і вже збудували собѣ костел і стараються о установленьї особної капелінні, однакъ ще не мають фондівъ закономъ вимаганихъ на дотацію для священика, а певигдно і нехосенно имъ належати до Настасова. Пок парохъ въ Настасові Габрилевичъ не хотѣвъ допустити до основання що находитися підъ церквою. Соромъ! А чому таокремого прихода въ Ходаковѣ вел. Въ Буцнєвѣ, вѣ дѣся? — бо въ цѣломъ повѣтѣ станицівъ

хочь тутъ чиоло латинниківъ має — має буті костелъ въбудованій, а буде стояти на пляцу — теперъ публичній, де стояла до р. 1824 церковь руска, отже належавши давнійше до ерекційного майна церковного.

— Зъ Надвірної пишуть намъ: Огъ 16 л. мая бавить у наст. руско-народний театръ підъ рядомъ И. Біберовича і І. Гриневецкого. Досі дано вже клька представень драматичніхъ, переважно самі нові твори ѿ музику заслуженного нашого композитора Іо. Воробкевича. Товариство п. Біберовича і Гриневецкого дуже членне, складається зъ самихъ найбільшихъ силъ, тоже не диво, що публіка по кождому представленію виходить зъ театру велими одушевлено. На кождому представленію виділяється усільна праця і таланти півдня нашихъ народнихъ штукъ, багато скористати і научитися. — Декорациії по-сїа дієвія дирекція новій богату гардеробу.

— Репертуаръ руско-народного театру въ Надвірній. Въ понеділокъ 2 л. чр. буде представлена нар. ком. оперетка въ 3 акт., И. Воробкевича „Планъ молоды зъ Бонії“; въ четверть 5 червня „Анти-Ксантипа“, комедія въ 5 актахъ; въ суботу 7 червня „Яношь Иштаягзі“ оперета въ I актѣ і „Кашаръ Румельмаръ“ оперета въ 2 актахъ И. Воробкевича; въ недѣлю 8 червня „Никола Довбушукъ“, народна оперета въ 3 актахъ, такожъ ѿ музику И. Воробкевича; въ второкъ 10 червня „Цѣсаръ Іосифъ II і дочка шевця“, комедія въ 4 актахъ; въ четверть 12 червня „Дѣлъ сироты“, образъ мѣскій въ 8 отолонахъ; въ суботу 14 червня „Гаркуша, славний атаманъ гайдамаківъ“, образъ зъ життя козацкого Стороженка, а въ недѣлю 15 червня послѣднє прощальне представленіе „Капранъ Тимко або Що настъ губить“, народна мельодрама въ 5 актахъ, Т. Ш. съ музику В. Матюка.

— Зъ підъ Золочевомъ пишуть намъ: Президентъ окружного суду въ Золочевѣ зновъ визначивъ судові розправи Руинамъ на таке велико свято рукою якъ Вознесеніе Господнє дні 17 (29) маї! Визначувань розправъ судовихъ въ руці на вѣтъ бльшою свято практикується въ Золочевѣ бтъ довшого часу і мимо численныхъ дописей въ „Дѣлѣ“ практика таї не залишається. А прецѣ вънтересъ моральности руского народа, въ интересѣ правъ рускої народності і руского обряду, наконецъ въ интересѣ новаго самой інновації судовицтва лежало-бы, щоби п. президентъ золочевського суду окружного не визначавъ розправи Руинамъ въ руці свята! Звертаємо до висшахъ ц. к. судовихъ властівъ, щоби звалили звернути увагу п. президента Погліса на рівно-управлінні обрядівъ латинського і руского і на виразну постанову, що Руинівъ гр. к. обряду не належить визвати до розправи судової въ руці свята!

— Архієпісопомъ латинськимъ у Львовѣ збстане наймовѣрнійше еп. Альбинъ Дунаевский зъ Краковѣ, а на епископа въ Краковѣ має прійті крилошанінъ гр. Потулицікій зъ Оломоуця въ Моравії. Дѣжомося, здається того, що лат. архієпісопомъ буде швидше обсаджене, які руске, бо о іменованію руского митрополита досі нѣгде немаєбѣдь, подобно якъ ще чутка нема про обсаду катедри руского языка въ університетѣ чернівецькому по бл. п. Ошикевичу. Всюди для настъ — провізорія!

— Дръ Ярославъ Окуневскій іменований провізоричнимъ лѣкаремъ корвети.

— Жиди начальниками громадъ суть не лише на Гуцульщинѣ, але і въ станицівъ мѣстечковъ звѣті въ Маріямполі, мѣсточку підъ Днѣстромъ і въ Кінгінії, селъ підъ Станіловавомъ. На Гуцульщинѣ въ с. Жабю єсть 300 господарствъ въ жідовськихъ рукахъ і всій половині ѿ виняткомъ трахъ чи четырехъ. Дуже сумно!

